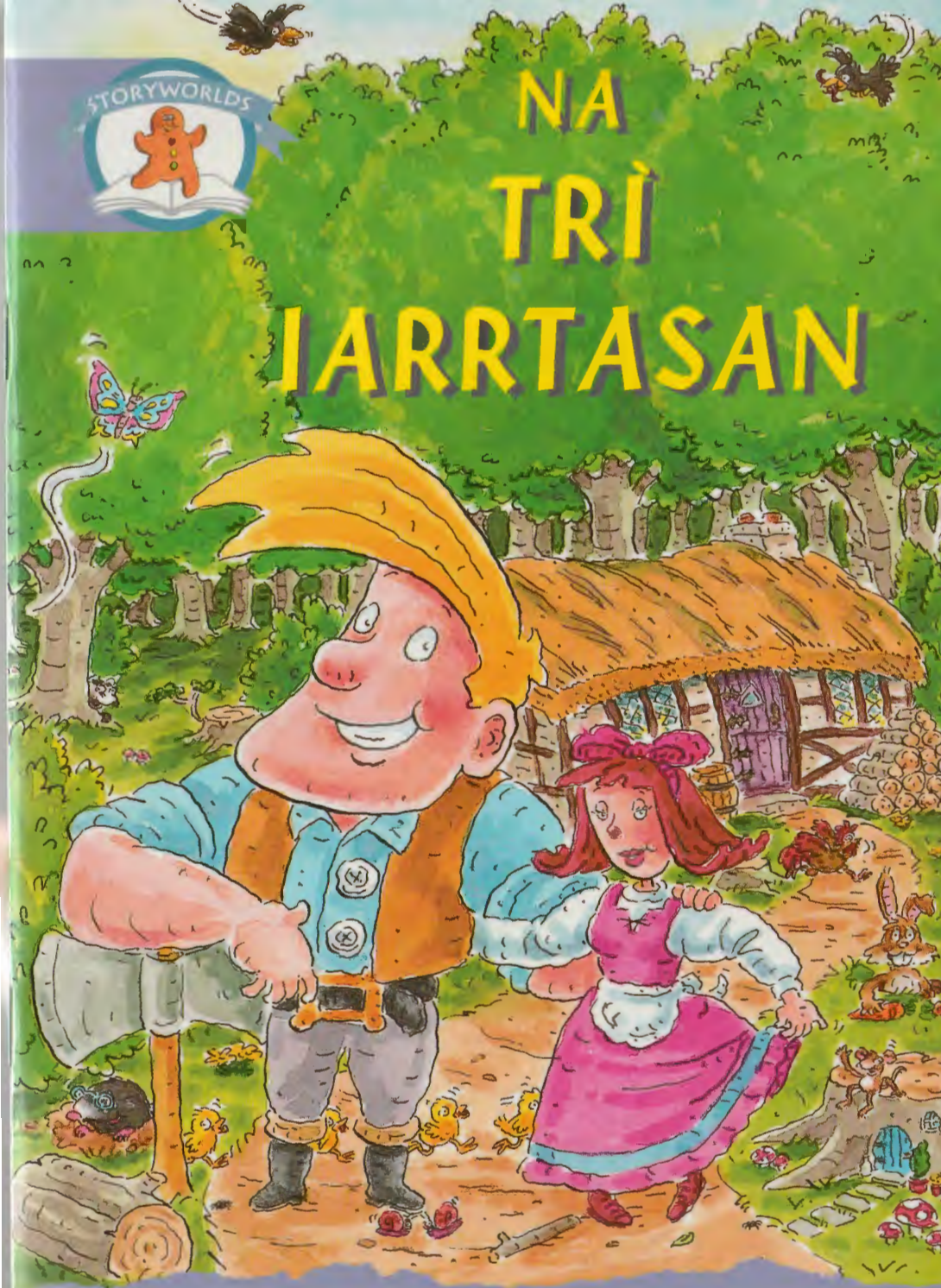

STORYWORLDS

NA TRÍ IARRTASAN

Air ath-innse le Lynne Benton • Na dealbhan Kevin McAleenan

NA TRÌ IARRTASAN

Air ath-innse le Lynne Benton
Na dealbhan Kevin McAleenan
A' Ghàidhlig Anna NicDhòmhnaill

STÒRLANN • ACAIR

Uair a bha siud bha
coilltear agus a bhean
a' fuireach ann an coille. Bha iad
ag obair glè chruaidh a h-uile latha
oir bha iad uabhasach bochd.

Aon latha agus an coilltear trang ag obair
sa choille, thàinig cailleach far an robh e.
Bha i airson fiodh a cheannach.

Chuir an coilltear am fiodh ann
am poca mòr dhi.

“Tha seo uabhasach trom,” thuirt e rithe.

“Togaidh mi fhèin am poca dhuibh.”

“Nach tu tha còir,” ars a’ chailleach.

Mar sin thug an coilltear am poca fiodha
gu taigh na caillich.

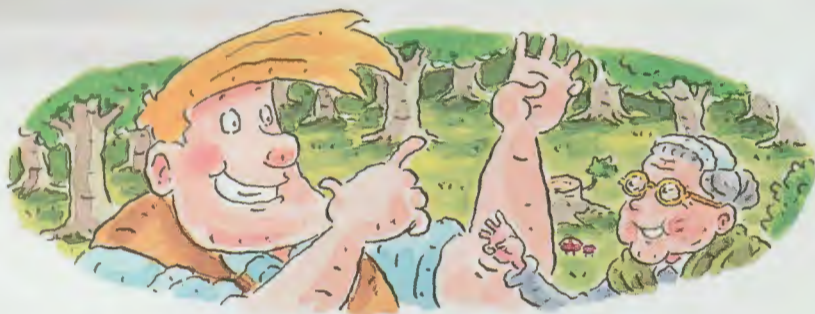

Nuair a ràinig iad an taigh thuirt a' chailleach
ris a' choilltear, "Tapadh leat airson am poca
fiodha a thoirt dhachaigh dhomh.

Nis nì mise rudeigin dhutsa. Bheir mi
trì iarrtasan dhut fhèin agus dhad mhnaoi.
Ach cuimhnich gu smaoinich sibh
mus iarr sibh dad."

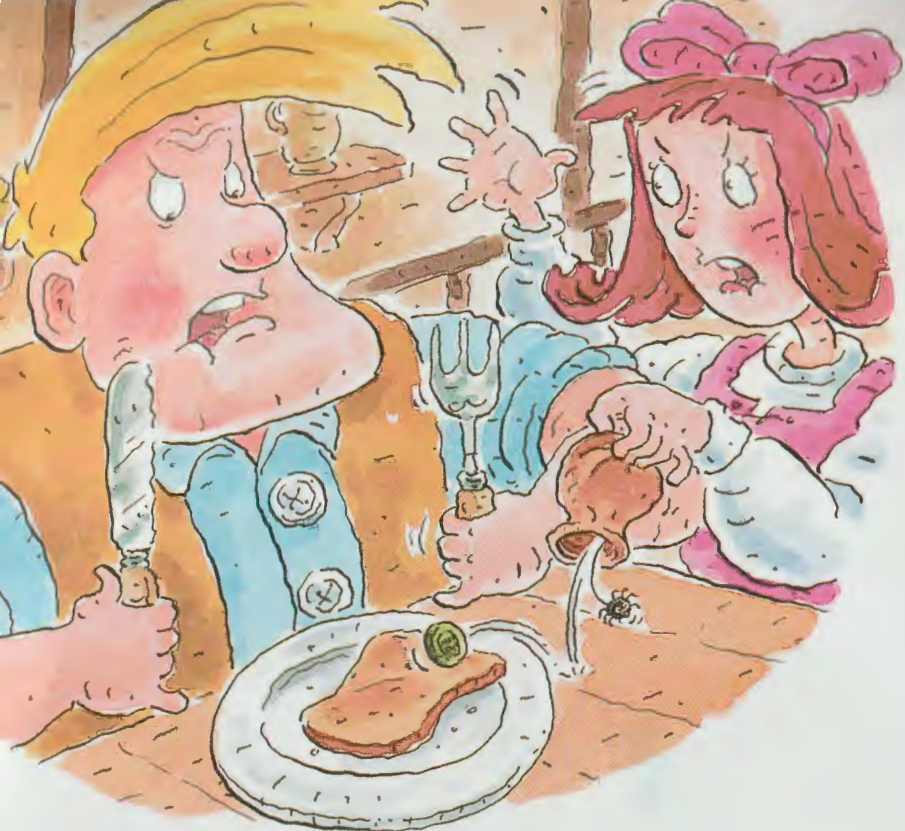
Thug an coilltear taing dhan chaillich.
 An uair sin rinn e gàire beag agus thuirt e
 ris fhèin, ‘Chan eil innte ach seann
 chailleach. Ciamar a b’ urrainn dhìse trì
 iarrtasan a thoirt dhuinn?’

Thill e air ais gu obair agus cha do
 smaoinich e oirre
 tuilleadh.

Aig deireadh an latha bha an coilltear cho
sgìth ris a' chù agus gu tolladh leis an acras.
'Tha mi an dòchas gun do rinn mo bhean
rudeigin math airson na dìnneir,'
thuirt e ris fhèin.

Ach nuair a ràinig e dhachaigh cha robh
dad aig a bhean dha, ach aran.

Bha e glè chrosta.

“Tha mi air a bhith trang ag obair fad an
latha agus tha mi gu tolladh leis an acras,”
thuirt e.

Fhreagair a bhean, “Tha sinn ro bhochd
airson dad a cheannach airson na teatha.”

“Tha fios a’m gu bheil sinn bochd,”
thuirt an coilltear. “Ach tha acras
uabhasach orm. B’ fheàrr leam gun robh
isbean agam an-dràsta.”

Sa mhionaid sin bha isbean mòr reamhar
air a’ bhòrd. Bha e a’ coimhead sgoinneil.

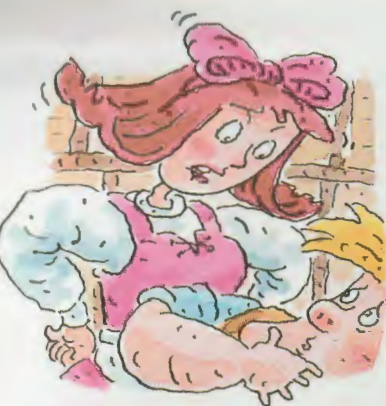
“Cò às a thàinig an t-ìsbean sin?”

dh’fhaighnich bean a’ choillteir.

“O, tha cuimhne agam a-nis,” ars an coilltear.

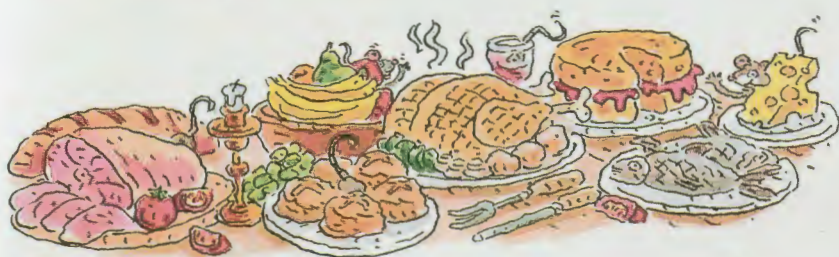
“Thug seann chailleach dhomh trì iarrtasan agus dhìochuimhnich mi mun deidhinn!”

“Amadain!” dh’èigh
a bhean.

“Carson nach do rinn thu
iarrtas airson tòrr bìdh
a dh’itheadh sinn ...

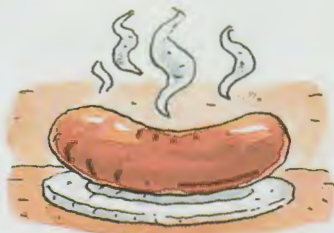

... no taigh brèagha
airson fuireach ann ...

... no tòrr
airgid?

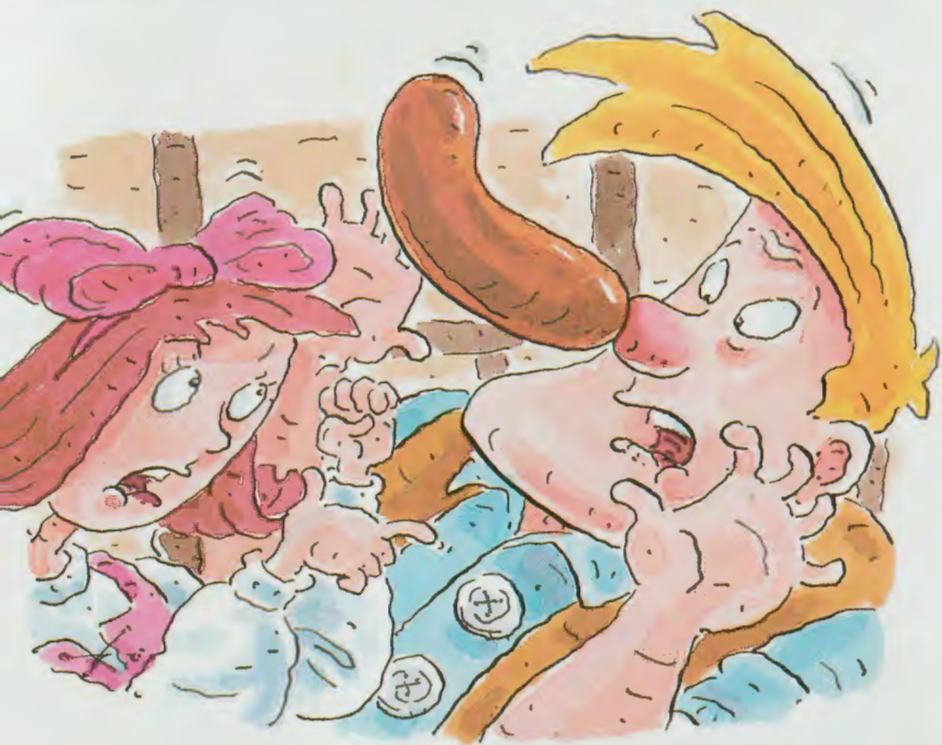
Ach rinn thu iarrtas
airson ìsbean!”

“Nis tha sinn air aon iarrrtas a chall,”
thuirt a bhean.

“OOOO! Tha mi cho crosta.

B’ fheàrr leam gun robh an t-ìsbean
sin air bàrr do shròin!”

Sa mhionaid leum an t-ìsbean reamhar
far a’ bhùird agus steig e air bàrr sròin
a’ choillteir.

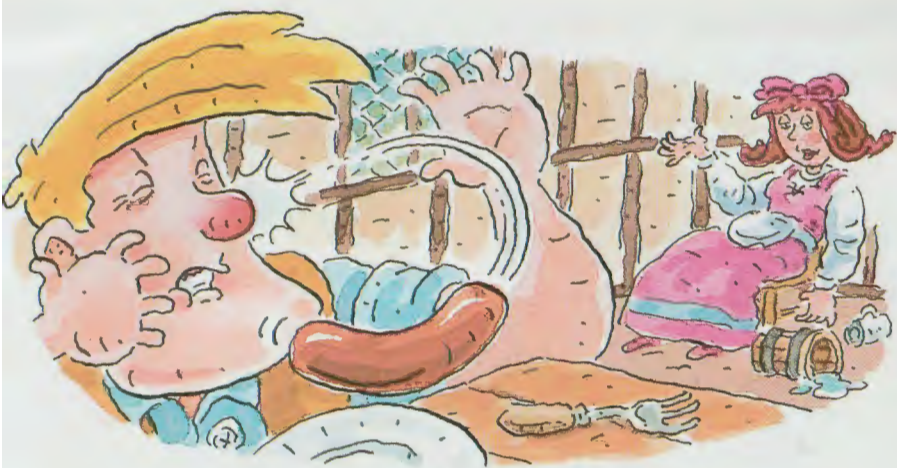
“Nach seall thu a-nis!” ars an coilltear.

“Seall an rud a rinn thu. Tha iarrtas eile air falbh a-nis. 'S e do chuire-sa tha sin.

Cuidich mi a' slaodadh an ìsbein far mo shròin.”

Shlaod iad agus shlaod iad ach
cha tigeadh an t-ìsbean far a shròin.

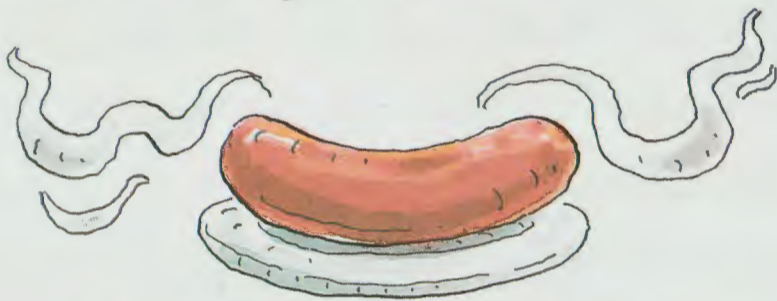
“Òinsich!” ars an coilltear.

“Feumaidh sinn iarrtas a dhèanamh
airson an ìsbean a thoirt dhìom no bidh e
orm gu bràth.”

Mar sin thuirt an coilltear,

“B’ fheàrr leam gun tigeadh an t-ìsbean far
mo shròin an-dràsta!”

Sa mhionaid thuit an t-ìsbean mòr reamhar
far a shròin agus air ais air a’ bhòrd.

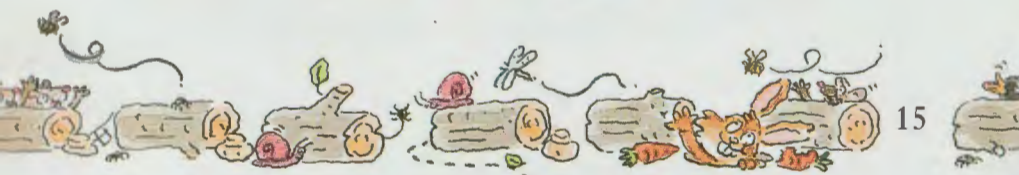
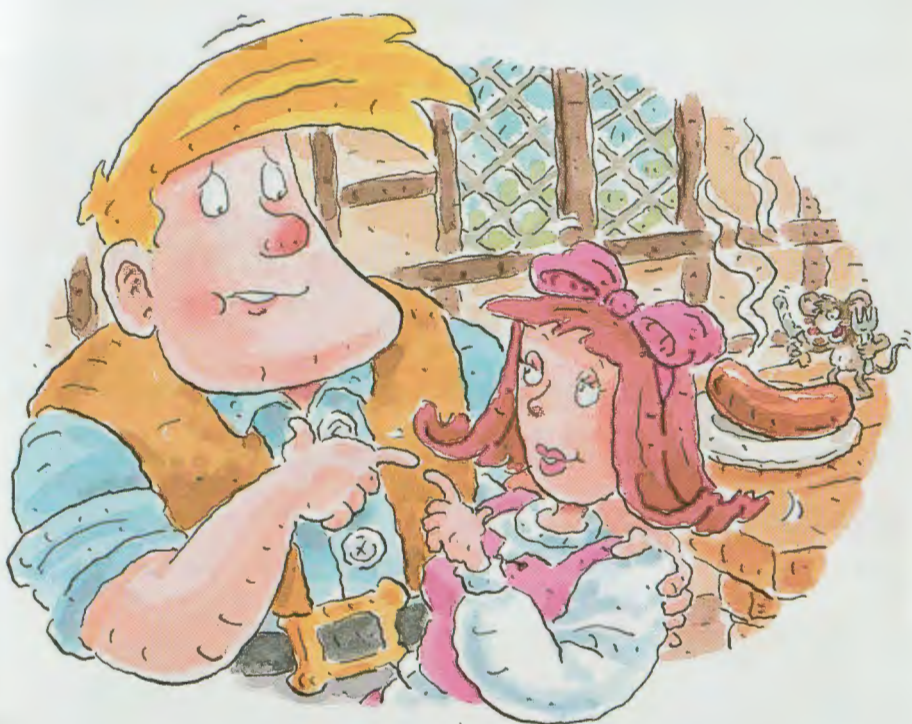

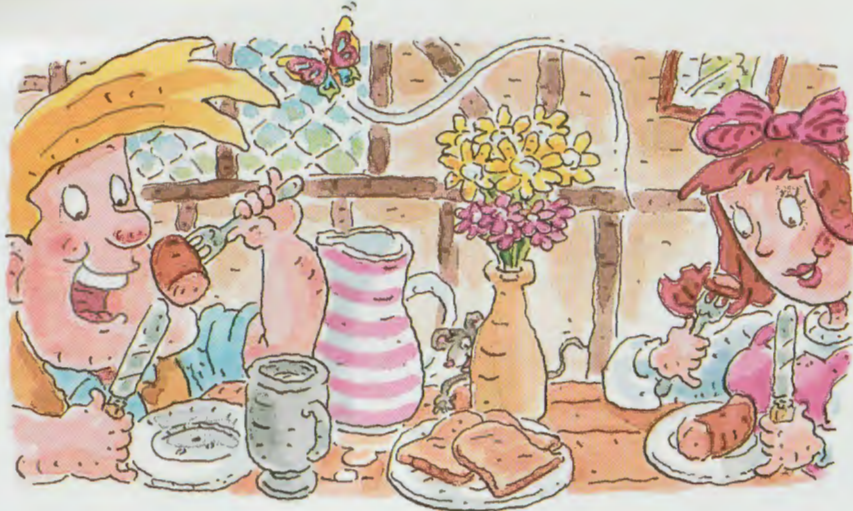
“Siud an t-iarrtas mu dheireadh againn,”
ars an coilltear gu tùrsach.

“Tha mi duilich gun robh mi crosta,”
thuirt e ri a mhnaoi.

“Agus tha mise duilich gun robh
mi ag èigheach,” thuirt a bhean.

“Tha sinn air a bhith glè ghòrach,”
thuirt iad.

“Ach tha an t-ìsbean againn fhathast co-dhiù,” ars an coilltear.

“Nach ith sinn e!”

Rinn iad dà leth air an ìsbean agus dh’ith iad e leis an aran.

“Siud an t-ìsbean as fheàrr a dh’ith mi riamh,” thuirt an coilltear.

“Ach ma bhios trì iarrtasan againn a-rithist, feumaidh sinn smaoineachadh gu math mus dèan sinn iarrtas.”

